

ANEKS XV

INSTRUKCJA O WYSTROJU MIEJSC KULTU

1. Liturgia jest dziełem Boga i człowieka, a jej celem jest uwielbienie Boga oraz uświęcenie człowieka. Oprócz modlitwy, śpiewu, gestów i postaw liturgicznych należy docenić wartość innych znaków, takich jak dekoracje.
2. Za przyozdobienie przestrzeni liturgicznej odpowiedzialny jest proboszcz lub administrator parafii. Powinni oni zadbać o to, aby zdobienie było odpowiednie do charakteru miejsca, nie raziło wystawnością oraz nie rozpraszało wiernych. Do nich też należy wybór osób, którym zlecone zostanie przyozdobienie miejsca kultu.
3. Dekoracje powinny być skromne i estetyczne, zawsze wykonane z materiałów naturalnych. Zabrania się w miejscach kultu stosowania sztucznych kwiatów, elektrycznych świec, plastikowych wazonów i innych imitacji.
4. Dekoracje nie powinny przysłaniać ołtarza, ambony oraz miejsca przewodniczenia. Kompozycje kwiatowe nie powinny ograniczać przestrzeni celebransowi, służbie liturgicznej oraz wiernym. Zdobienie kwiatami zawsze winno być umiarkowane. Kwiaty winno się stawiać raczej obok ołtarza niż na jego mense.
5. W okresie Adwentu dopuszcza się ozdobienie ołtarza kwiatami. W tym wypadku należy zadbać o to, by dekoracja kwiatowa

była skromna i stonowana. Zaleca się jednak, aby nie stosować dekoracji kwiatowych w pozostałej przestrzeni miejsca kultu. W czasie Wielkiego Postu zakazuje się zdobienia ołtarza kwiatami. Wyjątek stanowią: IV Niedziela Wielkiego Postu, uroczystości oraz święta.

6. W okresie Bożego Narodzenia dominującym komponentem wystroju powinny być żywe choinki będące znakiem nowego życia. Jeśli w miejscu kultu znajduje się stajenka, wówczas w przestrzeni nie należy dublować znaków poprzez umieszczenie dodatkowych figur Dzieciątka Jezus nad lub pod ołtarzem.

7. Wiernych należy pouczać o zasadach przyozdabiania wnętrza miejsc kultu. Osoby lub firmy zajmujące się dekoracją miejsc kultu powinny konsultować plany swych kompozycji z osobą odpowiedzialną w parafii za aranżację.